

ските) на доц. Бойко Мизов, лансирани от него в началото и средата на 80-те години на редица научни форуми, в преподавателската и изследователската му дейност (което е видно от неговите публикации и от архива му). Обръщам внимание на факта, че не става дума за сходство на интерпретативния маниер и ориентир по принцип, а за емпирично-фактологическо потвърждение на неговите виждания, разкриващи се в една по-друга изследователска и смислова орбита на провежданите от него анализи.

Втората забележка се отнася до необходимостта да изразя известни, и то немалки, резерви не само към методологията, но и към конкретно аналитичния маниер на третираното изследване от страна на повечето от неговите автори. Струва ми се, че определено анализът се плъзга по повърхността, носи се по вълните на феноменологията, при това на вербално афишираната феноменологична интенционалност и инвенционалност, без да се гмурне в дълбините и да открие подводните течения, детерминиращи същностната каузалност и биографичност на респондентските позиции, на формираността, „стилистиката“ в изказа и посланията на демонстрираните (пряко или косвено) етнични предразсъдъци, засягащи циганите.

Ромите за себе си

Ромските предразсъдъци могат да се открият пряко или косвено в амалгамата от разнообразни стереотипни оценки и самооценки. В официалното представителство на преферирани (или дискриминирани) образи за собственото етнично „Аз“ циганите определят съответна йерархизация на онези свои характеристики, които смятат за общовалидни и разкриващи „издъно“ душевността и битийността на тяхната човешка душа и етнодефинирана природа.

Цигани – „Ние образ“³

Самоописанието

Музикални/артистични	90%
Безгрижни	74%
Бедни	74%
Задружни	73%
Сръчни/ловки	68%